

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Rs 192864 17 I
Tuzla, 12.10.2018. godine

OPĆINSKI SUD U TUZLI, po sudiji Mišić Saši, u izvršnom predmetu tražioca izvršenja J.C. iz T., zastupanog po Advokatskoj kancelariji „Muhić i dr“ d.o.o. Tuzla, protiv izvršenika DD „Hotel Tuzla“ ulica ZAVNOBiH broj 13., Tuzla, radi duga, odlučujući po prigovoru izvršenika protiv rješenja ovog suda broj 32 0 Rs 192864 17 I od 11.10.2017. godine, dana 12.10.2018. godine, donosi:

R J E Š E N J E

ODBIJA SE prigovor izvršenika, pa se rješenje o izvršenju ovog suda broj 32 0 Rs 192864 17 I od 11.10.2017. godine u cijelosti održava na snazi.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem o izvršenju ovog suda od 11.10.2017. godine određeno je izvršenje protiv izvršenika, po prijedlogu tražioca izvršenja koji je podnio putem punomoćnika dana 29.08.2017.godine, na osnovu izvršne isprave-presude Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 192864 14 Rs od 25.03.2015. godine, radi naplate novčanog potraživanja tražioca izvršenja, zabilježbom, procjenom i prodajom nekretnina izvršenika.

Protiv navedenog rješenja izvršenik je izjavio prigovor u kojem navodi da je punomoćnik tražioca izvršenja u ovom izvršnom predmetu zastupao izvršenika kao tuženog u predmetu po tužbi JP Centralno grijanje d.d. Tuzla, radi 863.639,20 KM, koji predmet je tuženi izgubio po Presudi Općinskog suda Tuzla broj Ps-534/05 od 09.05.2008. godine i Presudi Kantonalnog suda Tuzla broj 003-0-PŽ-08-000202 od 29.09.2009. godine. Vrhovni sud F BiH, rješavajući po izjavljenoj reviziji je konstatovao da je „očigledno da je tuženi (punomoćnik) bio nemaran u zaštiti svojih interesa, te da je dužan snositi posljedice svog pasivnog i neadekvatnog ponašanja u parnici“. Po pravosnažnim i izvršnim presudama donijetim nakon neadekvatnog, nemarnog i pasivnog zastupanja tuženog od strane punomoćnika tražioca

izvršenja Općinski sud u Tuzli donio je rješenje o dozvoli izvršenja broj 32 0 Ip 003911 09 Ip od 16.12.2010.godine na osnovu kojeg su blokirani svi računi tuženog. Blokada računa kao posljedica presuda u kojem je sadašnji punomoćnik tražioca izvršenja neadekvatno, nemarno i pasivno zastupala tuženog, onemogućila je tuženog da blagovremeno isplaćuje plate zaposlenim, što je navedena advokatska kancelarija iskoristila i ponudila zastupanje zaposlenim u sporovima protiv tuženog. Advokat Muhić bio je član Nadzornog odbora tuženog kada su vođene aktivnosti vezane za privatizaciju u periodu od 01.07.2007.godine do 30.06.2008. godine i za to primio naknadu u iznosu od 6.240,00 KM. Advokatska kancelarija "Muhić i dr." zastupala je tuženog po Ugovoru o pružanju advokatskih usluga broj 823/07 od 16.08.2007. godine i Ugovoru o pravnom angažmanu broj 329/08 od 03.01.2008. godine i generalnoj punomoći, čiji osnov je navedeni Ugovor. Advokatska kancelarija "Muhić i dr." zatražila je od tuženog dvostruko povećanje paušala za zastupanje dopisom od 25.03.2011. godine, koje je tuženi odbio, a navedena advokatska kancelarija otkaza punomoć dopisom od 19.04.2011. godine, nakon čega su navedena advokatska kancelarija i advokat Faik Muhić inicirali vođenje predmetnog i drugih postupaka protiv svog klijenta-tuženog. Do 19.04.2011. godine advokatska kancelarija zastupala je tuženog u predmetima pokrenutim za isplatu plata i drugih naknada po istom pravnom osnovu kao u predmetnom slučaju. Dalje navodi da su prije podnošenja tužbi jednog broja zaposlenika od kojih su dobili punomoć, advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ i advokat Muhić uputili dopis 95% vlasniku tuženog, koji je danas predmet klevete pred Općinskim sudom u Tuzli u predmetu broj 32 0 P 119597 12 P, sa nuđenjem pomoći i „spašavanjem“ situacije, navođenjem i mogućih tužbi zaposlenih. Kada vlasnik tuženog nije prihvatio ulazak u ponuđenu „saradnju“, advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ je pokrenula sudske postupke protiv tuženog, uključujući i predmetni postupak, te da je stoga jasno da ova advokatska kancelarija nije mogla zastupati tužioca u ovoj pravnoj stvari zbog klasičnog sukoba interesa. Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 108427 14 Rsž od 04.07.2014. godine konstatovano da je Advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ u konfliktu interesa do aprila 2011. godine naglašavajući „da se u konkretnom slučaju radi o očitom konfliktu interesa između parničnih stranaka, pa tužitelje u prvostepenom postupku nisu mogli zastupati advokati advokatske kancelarije koji su u isto vrijeme kada su i nastala potraživanja tužitelja, koja su predmet ovog spornog odnosa, zastupali tuženog i istom pružali advokatske usluge, obzirom da između ranije i sada zastupane stranke od strane iste advokatske kancelarije postoji očit konflikt interesa“. Ako se dovede u korelaciju vrijeme kada je

advokat Muhić bio član Nadzornog odbora tuženog, (činjenica da je do 19.04.2011. godine zastupao tuženog u radnim i drugim sporovima, te da je do blokade računa tuženog došlo zbog neadekvatnog, nemarnog i pasivnog ponašanja u parnici ove advokatske kancelarije, namjerno, ili zbog neznanja, a ta blokada traje i danas, zbog čega tuženi kasni u isplati plata), tada postoji klasičan sukob interesa za ovu advokatsku kancelariju, da je u interesu zaštite osnovnih prava utvrđenih Ustavom BiH, Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i Protokolom uz konvenciju onemogućiti advokate da namjerno ili neznanjem dovode klijente u nepovoljan položaj. Dalje navodi da je Kantonalni sud u Tuzli rješenjem broj 32 0 Rs 108427 14 Rsž od 04.07.2014.godine konstatovao da postoji sukob interesa do aprila 2011. godine, a tuženi ističe da sukob interesa postoji i u predmetnom slučaju, jer je "mala fide" radnjom Advokatske kancelarije „Muhić i dr." tuženi doveden u blokadu računa sa kamatama za oko 1.400.000,00 KM, te da bi ista advokatska kancelarija nakon toga zastupala dio zaposlenih za neblagovremeno izvršavanje obaveza isplate plaća i na taj način ostvarivala koristi naplatom advokatskih troškova. Punomoćnik tražioca izvršenja nije ovlašten da traži izvršenje na osnovu izvršne isprave, odnosno, nije ovlašten tražiti izvršenje protiv izvršenika jer nije dostavio pravovaljanu i važeću punomoć za zastupanje u ovom predmetu.

Ističe da na imovini strane države i međunarodnih organizacija, koje se nalaze na teritoriji FBiH, nije moguće odrediti izvršenje bez pisane saglasnosti Federalnog ministarstva pravde, osim ako je strana država pristala na izvršenje, što u ovom slučaju nije dostavljeno kao dokaz, te je Federalno ministarstvo pravde dužno predhodno pribaviti mišljenje Ministarstva vanjskih poslova BiH, što takođe nije dostavljeno kao dokaz uz navedeno rješenje. Izvršenik ističe prigovor zastare potraživanja jer se odnose na period iz 2011. godine. Predlaže da sud prigovor usvoji, rješenje o izvršenju obustavi u cijelosti i ukine sprovedene radnje.

U prilogu prigovora izvršenik je sudu dostavio sljedeća dokumenta:

- Presudu Vrhovnog suda FBiH broj 32 0 Ps 094902 11 Rev od 02.02.2012. godine,
- Rješenje Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Ip 003911 09 Ip od 16.12.2010. godine,
- Ugovora o obavljanju funkcije člana Nadzornog odbora broj 875/07 od 10.09.2007. godine,

- Ugovor o pružanju advokatskih usluga broj 823/07 od 16.08.2007. godine,
- Ugovor o pravnom angažmanu broj 329/08 od 03.01.2008. godine,
- Dopis advokatske kancelarije "Muhić i dr." od 25.03.2011. godine
- Otkaz punomoći Advokatske kancelarije „Muhić i dr.“ od 19.04.2011. godine,
- Dopis Advokatske kancelarije ‘‘Muhić i dr.’’ od 08.12.2011. godine,
- Ugovor o izmjenama i dopunama ugovora o kupoprodaji predmeta neposredne pogodbe od 26.07.2002.godine i ugovor o izmjenama i dopunama od 22.07.2003.godine i 16.07.2007.godine, broj 01-1739/2007 od od 25.12.2007. godine,
- Uvjerenje Kantonalne agencije za privatizaciju TK o izvršenim obavezama iz ugovora o kupoprodaji, broj 01-1024/2009 od 13.07.2009. godine,
- Uvjerenje Kantonalne agencije za privatizaciju TK od 12.10.2010.godine o ispravci uvjerenja o izvršenim obavezama iz ugovora o kupoprodaji od 13.07.2009. godine,
- Listu vlasnika vrijednosnih papira/liste dioničara Registra vrijednosnih papira u FBiH d.d. Sarajevo od 01.04.2016. godine.

Odgovor na prigovor nije podnesen.

Prigovor je neosnovan.

Prije svega Advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ d.o.o. Tuzla ima punomoć za zastupanje tražioca izvršenja obzirom da je pismena punomoć za zastupanje data od strane tražioca izvršenja dana 24.06.2013.godine, koja punomoć se nalazi u spisu i koja je dostavljena uz prijedlog za izvršenje u ovom izvršnom predmetu.

Odredbom člana 22. Zakona o advokaturi FBiH („Službene novine FBiH“, broj: 40/2002), propisano je da će advokat odbiti zastupanje: 1) ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kom drugom pitanju vezano za taj predmet, 2) ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao advokat koji radi u istoj Advokatskoj kancelariji ili Advokatskom društvu, 3) ako je on ili član ili zaposlenik Advokatske kancelarije ili Društva, radio kao advokatski pripravnik sa advokatom koji pruža pravnu pomoć suprotnoj stranci, 5) ako je u istom predmetu on ili član postupao kao sudija, tužilac....., 6) ako se on ili član ili zaposlenik Advokatske kancelarije ili Društva bavio na drugi profesionalni

način predmetnim slučajem, ako on ili član ili zaposlenik Advokatske kancelarije ili Društva ima lični interes koji je, ili može biti u sukobu sa interesima zastupane strane, 7) i u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili opštim aktima Federalne Advokatske komore.

Advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ d.o.o. Tuzla, je na osnovu ugovora o pružanju advokatskih usluga od 16.08.2007. godine i ugovora o pravnom angažmanu od 03.01.2008. godine, zastupala izvršenika, i to sve do 19.04.2011. godine, kada je navedena Advokatska kancelarija izvršeniku otkazala ugovor o pravnom angažmanu. Članom 7. ugovora o pravnom angažmanu od 03.01.2008.godine regulisano je, a kojom je propisano da „od zaključivanja ovog ugovora pa za svo vrijeme njegovog trajanja Advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ d.o.o. Tuzla neće uzimati u zastupanje stranke koje imaju interes suprotan interesu vlastodavca“. Dakle, navedena Advokatska kancelarija, za vrijeme trajanja ovog ugovora ne može zastupati bilo koju drugu stranku, koja je imala suprotne interese, interesu izvršenika. Kako je ovaj ugovor raskinut 19.04.2011. godine, a punomoć za zastupanje tražilac izvršenja je dao Advokatskoj kancelariji dana 24.06.2013.godine to znači da predmetna Advokatska kancelarija za vrijeme trajanja ugovora nije prihvatila zastupanje tražioca izvršenja.

U Poglavlju II Kodeksa advokatske etike advokata Federacije BiH (odnos prema licima kojima se pruža pravna pomoć), u tački 3. je regulisano da će advokat odbiti zastupanje ako je pružio pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kom drugom pitanju vezano za taj predmet, kao i u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili općim aktima Federalne Advokatske komore.

U konkretnom predmetu tražilac izvršenja je putem navedene Advokatske kancelarije podnio tužbu sudu 05.02.2014.godine, te u istom predmetu pod brojem 32 0 Rs 192864 14 Rs ili po bilo kom drugom pitanju vezano za taj predmet ova kancelarija nikada nije zastupala izvršenika.

Tačkom 20.Kodeksa advokatske etike je propisano da advokat neće savjetovati, zastupati ili djelovati u ime dvije ili više stranaka u istoj stvari ako postoji konflikt, ili značajan rizik od konflikta interesa tih stranaka, dok je tačkom 22. Kodeksa regulisano da advokat ne smije primiti na zastupanje stranke u stvari u kojoj je ranije od stranke sa suprotnim interesima primao informacije u istoj stvari, mada nije primio na zastupanje tu stranku, ako bi njegova saznanja o predmetu ugrozila interes stranke ili dužnost čuvanja

povjerljivosti prethodno dobijenih saznanja. Međutim, u konkretnom predmetu izvršenik ničim nije dokazao u čemu se tačno sastoji ugrožavanje njegovog pravnog interesa, što Advokatska kancelarija zastupa tražioce izvršenja, kao ni okolnost o kakvim se to povjerljivim informacijama radi, koje je advokatska kancelarija mogla iskoristiti u ovom predmetu.

Ovo tim prije, što se u konkretnom slučaju radi o novčanom potraživanju tražilaca izvršenja iz radnog odnosa, a koje je zasnovano na primjeni relevantnih odredaba: Zakona o radu, Općeg Kolektivnog ugovora za teritoriju FBiH, Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama zaposlenika i poslodavaca za djelatnost trgovine, ugostiteljstva i turizma na području FBiH, te Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavca i zaposlenika u Hotelu „Tuzla“ DD Tuzla, kao materijalnim propisima, a sa kojima su svakako kao zaposlenici izvršenika, trebao i moga biti upoznat i sam tražilac izvršenja, pa se ni u kom slučaju ne može raditi o povjerljivim informacijama koje su bile dostupne advokatu i direktoru Advokatske kancelarije „Muhić i dr.“ d.o.o. Tuzla kao članu Nadzornog odbora izvršenika u vremenu od 10.09.2007.godine do 19.04.2011. godine.

Odredbom člana 20. stav 1 Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16-ZIP) propisano je da se na imovini strane države i međunarodnih organizacija koje se nalaze na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine ne može odrediti izvršenje bez pisane saglasnosti Federalnog ministarstva pravde, osim ako je strana država pristala na izvršenje.

Uvidom u dokument "Ugovor o izmjenama i dopunama ugovora o kupoprodaji predmeta neposredne pogodbe" broj 3392/2002 od 26.07.2002. godine i ugovora o izmjenama i dopunama broj 01/1982/2003 od 22.07.2003. godine i broj 01-999/2007 od 16.07.2007. godine“ od 25.12.2007. godine sud je utvrdio da je članom 1. tačka 4 navedenog dokumenta navedeno da ugovoru pristupa novi ortak-kupac pod rednim brojem 139. RAM Invest, Podjetje za investicijski inženjering d.o.o. Ljubljana, Miklošičeva broj 5., Slovenija, na osnovu ugovora od 15.02.2007. godine o pristupanju Ugovoru o ortakluku Ov.br. III-879/02 od 10.06.2002. godine, ovjerenog kod notara pod brojem OPU 4608/07 od 15.12.2007. godine, te na osnovu člana 2. u kojem je navedeno da se tabelarni dio Ugovora o kupoprodaji predmeta neposredne pogodbe broj 3392/2002 od 26.07.2002. godine i tabele iz člana 1. Ugovora o izmjenama i dopunama broj 1982/2003 od 22.07.2003. godine izmijenjen na način da je pod rednim brojem 139. označen RAMInvest

Podjetje za investicijski inženjering d.o.o., sa ukupnim brojem dionica 94.868 sa apsolutnim udjelom u ponuđenoj cijeni u KM u iznosu od 1.750.000,00 KM, relativnim udjelom u ponuđenoj cijeni u % u iznosu od 100 %, preračunati apsolutni udio na nominalnu vrijednost kapitala u KM u iznosu od 9.486.500,00 KM i preračunatim relativnim udjelomio na nominalnu vrijednost kapitala u % u iznosu od 67 %.

Na osnovu navedenog sud utvrđuje da u imovini izvršenika udio ima strano pravno lice, odnosno da to nije imovina strane države. Kako se radi o imovini stranog pravnog lica to nije potrebna saglasnost nadležnog ministarstva, niti pristanak tog pravnog lica i izvršenje se određuje i provodi kao i prema domaćim pravnim licima.

Takođe su neosnovani navodi prigovora da je zastarjelo potraživanje koje se odnosi na 2011. godine. Odredbom člana 379. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ” broj 29/78, 39/85 i 57/89,), koji se po članu 1. Zakona o preuzimanju Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list RBiH” broj 2/92, 13/93 i 13/94) primjenjuje kao Zakon Republike Bosne i Hercegovine odnosno Federacije Bosne i Hercegovine (glava IX član 5 stav 1 Ustava FBiH), propisano je da sva potraživanja koja su utvrđena pravosnažnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog organa, ili poravnjanjem pred sudom, ili drugim nadležnim organom, zastarjevaju za deset godina, pa i ona za koje zakon, inače predviđa kraći rok zastarjelosti.

Kako je izvršna isprava na osnovu koje je podniet prijedlog za izvršenje postala pravosnažna 21.06.2017. godine, a prijedlog za izvršenje podniet 29.08.2017.godine, to navedeni rok od deset godina nije protekao, odnosno potraživanje tražioca izvršenja nije zastarjelo.

To su razlozi zbog kojih je ovaj sud, na osnovu člana 49. stav 2. ZIP, odbio prigovor izvršenika kao neosnovan i pobijano rješenje o izvršenju u cijelosti održao na snazi.

Sudija
Mišić Saša

POUKA: Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 8 dana od dana prijema istog, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u dva primjerka.

